

De Gemeenschap van Taizé is een internationale christelijke kloostergemeenschap die haar oorsprong vond in het Bourgondische dorpje Taizé in Frankrijk. De geschiedenis van de gemeenschap begint in 1940 wanneer broeder Roger (Roger Schutz) in het plaatsje Taizé aankomt. Hij koopt er een huis waar hij mensen opvangt die het oorlogsgeweld trachten te ontvluchten, voornamelijk Joden. De eerste broeders hebben zich intussen bij hem aangesloten, waarmee hij de oecumenische gemeenschap sticht.

In de jaren na de oorlog bezoeken de broeders geregeld gevangenen uit een nabijgelegen krijgsgevangenenkamp, die welkom zijn in hun zondagse diensten. Ze nemen ook weeskinderen op. Sinds 1949 wijden de broeders van Taizé zich aan een leven in celibaat, gemeenschapsleven en eenvoud. Er zijn nu meer dan 100 katholieke en protestantse broeders van over de hele wereld in de communiteit. Vanaf eind jaren vijftig komen in toenemende mate jongeren van over de hele wereld op bezoek in Taizé.

Elke week komen duizenden jongeren naar Taizé voor een periode van ontmoeting en bezinning. Dagelijks geven de broeders Bijbelinleidingen. Drie maal per dag komt iedereen samen voor het gemeenschappelijk gebed in de Verzoeningskerk, met veel zingen en een lange tijd van stilte. In de momenten tussen deze diensten is er tijd voor bezinning, discussie, gebed en stilte, al dan niet in een groepje van jongeren van verschillende nationaliteiten.

De duizenden bezoekers, vooral jongeren, nemen in de Verzoeningskerk grotendeels op de grond plaats om mee te bidden, te zingen en stil te zijn.

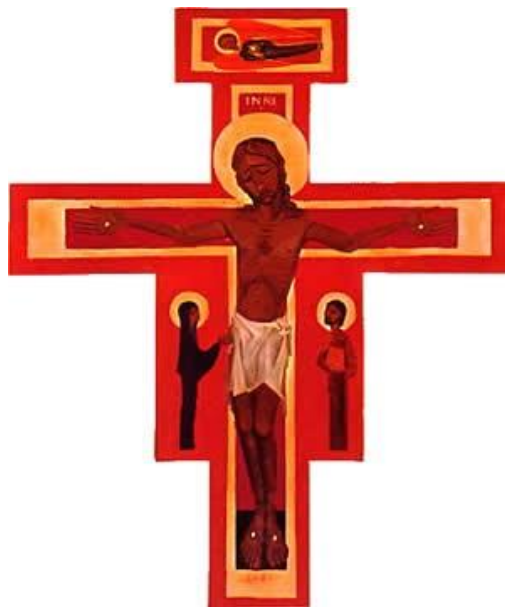
Jongeren komen tussen de vieringen in kleinere kringen samen om met elkaar te spreken over hun geloof en leven. De groepjes zijn samengesteld uit jongeren met uiteenlopende nationaliteiten.

In verschillende landen in Europa zoeken mensen naar manieren om gebedsmomenten in de stijl van Taizé in te richten. Ook in Nederland komen op vele plekken kleinere en grotere groepen van mensen bij elkaar om te bidden, te zingen en stil te zijn.

In 2015 ben ik, samen met een vriend, een week naar Taizé geweest. Wij hebben daar deelgenomen aan de gebedsmomenten en het gemeenschapsleven. Ik had al veel over de gemeenschap gehoord, maar was er nog niet eerder geweest. Ik heb in die week gezien hoe duizenden mensen, waaronder veel jongeren, stil kunnen worden. Je kon een spreekwoordelijke speld in de tien minuten stilte horen vallen. De stilte neemt bezit van de ruimte en de mensen.

De gezangen, waar iedereen aan deelneemt, zijn eenvoudig getoonzet en bestaan uit enkele regels, die telkens herhaald worden. Het is een wonderlijke ervaring om een volle kerk te horen zingen.

Het gezongen gebed is een van de belangrijkste uitdrukkingen van het zoeken naar God. Korte liederen, lange tijd herhaald, geven uitdrukking aan het meditatieve karakter. In slechts enkele woorden wordt een fundamentele werkelijkheid uitgedrukt, die men gemakkelijk met het verstand kan begrijpen. Als deze woorden, deze realiteit, bijna tot in het oneindige worden herhaald, dringen zij langzaam door tot de hele persoon. Meditatieve liederen stellen ons open om naar God te luisteren. (website Taizé)

Wilt u meer informatie ga dan naar www.taizé.fr/nl

Pastor Wim van Reen